

der imidlertid været mindre enighed om. Mange har i debatten peget på behovet for oprydning og for ændrede administrative procedurer. Det er naturligvis positivt; men man har desværre af og til kunnet få det indtryk, at når det kom til diskussionen af konkrete bud på en oprydning, så oversteg interessen for at markere velafprøvede synspunkter interessen for at finde funktionsduelige løsninger.

I Socialdemokratiet ønsker vi at bruge forløbet omkring Kommissionens afgang til at give EU en ny start, ikke blot til at pudse vores egen politiske profil af med. Og vi har allerede, bl.a. i Berlingske Tidende den 26. marts, fremlagt en række konkrete krav, som vi mener bør opfyldes af den nye Kommission.

Socialdemokratiet ønsker at give EU en chance for at få ryddet op og få en frisk begyndelse, ikke kun i Kommissionen, men i alle EU's institutioner og altså også i Parlamentet. Vi ønsker, at der skabes en ny forvaltningskultur i EU. Det positive ved situationen er jo, at den giver os mulighed for et opgør med den lukkede og urørlige forvaltningstradition, der har præget EU-Kommissionen.

Der skal sikres mere åbenhed og større effektivitet; der skal slås effektivt ned på uregelmæssigheder og forsømmelser, og svindel med EU's midler skal føre til hurtige sanktioner. Men de nye regler skal som sagt også gælde de øvrige EU-institutioner.

Vi har således i dobbelt forstand brug for, at den næste kommission bliver en reformkommission. Den skal være stærk nok til at sætte en politisk dagsorden, der handler om at forberede EU på udvidelsen, samtidig med at den skal være i stand til at gennemføre en dybtgående reform af sin egen forvaltningspraksis.

Kommissionen skal fortsat fungere som kollegium. Det har vi som et lille land interesse i. Men det kollektive ansvar må ikke blive til ansvarsforflygtigelse, som Vismandsrapporten kritiserer. Der skal indføres procedurer, der gør det lettere at placere ansvar for uregelmæssigheder og svindel hos den enkelte kommissær.

Vi mener også, at det vil være en god idé, at Europa-Parlamentet fremover kan nedsættes under undersøgelseskommissioner af uafhængige eksperter, der kan undersøge mistanke om svig og forsømmelse på samme måde som i Vismandsrapporten.

Europa-Parlamentet kan ifølge Traktaten ikke afsætte kommissærer enkeltvis, og den beføjelse mener vi heller ikke de skal have.

Europa-Parlamentet skal have ros for sin vedholdende indsats for at få sat fokus på forsømmelser i Kommissionen; men vi må advare imod, at man lader sig gribe af øjeblikkets stemning og støtter krav om, at Parlamentet også skal kunne afsætte de enkelte kommissærer. Det vil nemlig have nogle konsekvenser, som Danmark ikke kan have interesse i.

I EU-systemet er Kommissionen garanten for, at det ikke kun er nationale interesser, der dominerer i EU. Som lille land har vi en stærk interesse i en uafhængig og stærk kommission. Den skal kunne modstå pres fra de enkelte EU-lande, og den skal kunne hæve sig over de partipolitiske kampe i Europa-Parlamentet.

Derfor går vi også lodret imod de overvejelser, der har været fremme om at fratage Kommissionen dens initiativret, eller i det hele taget at svække Kommissionens rolle som varetager af det traktatmæssige grundlag. Det er at åbne døren for de store landes dominans i EU eller rydde vejen for en egentlig forbundsstat.

De seneste måneders EU-begivenheder er blevet betegnet som en krise for De Europæiske Fællesskaber. Kriser behøver imidlertid ikke at betyde stilstand; ofte ender de med at betyde forandring, nogen gange til det bedre. Om udfaldet er det ene eller det andet afhænger af, hvordan vi håndterer situationen.

I Socialdemokratiet er vi klar til at udnytte krisen til at give EU og dets institutioner en ny start. Vi har allerede fremlagt konkrete bud på, hvordan problemerne kan løses, og vi er parat til at levere den politiske arbejdsindsats, der kræves for at give EU og dens institutioner en frisk ny start. Jeg skal derfor til slut på vegne af de to regeringspartier samt Venstre og De Konservative og CD fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager udenrigsministerens redegørelse om situationen efter Kommissionens tilbagetrædning til efterretning, herunder at regeringen vil give den kommende kommissionsformand stærkest mulig støtte i bestræbelserne på at reformere Kommissionen.

Folketinget finder, at der skal sættes ind for at opnå større effektivitet, mere åbenhed, en bedre administrativ praksis og en styrkelse af bekæmpelse af svig.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 63).